



(Η τιμη της Γαζεται 30.)

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΙΩΝΙΚΗ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΥΚΩΣ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΔ. 54.41.44.0002

Κορφοί, Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου 1817. Ε. Ν.

Όλα τὰ τῆς Διοικήσεως ἐκδιδόμενα διὰ τῆς Εφημερίδος ταύτης, εἶναι ἐπικεκυρωμένα ἐξ Οφφικίου.

ΚΟΡΦΟΙ, 27 Φεβρουαρίου.

ΠΡΟΚΗΡΥΓΜΑ.

Ἐκ Μέρους τῆς ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ τοῦ Τιμιωτάτου ΣΕΡ
ΘΩΜΑ ΜΕΓΑΛΑΝΔ, ἱππέως τοῦ μεγάλου Γαυροῦ τοῦ Τιμιωτάτου
Γρατιωτικῆς Τάγματος τοῦ Βάνιου, Μέλους τοῦ Τιμιωτάτου κατὰ
μέρος Συμβουλίου τῆς ΑΥΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ,
Τανέντε-Γρατάρχου, καὶ Ἀρχηγέμενος τῶν ἐν τῷ Μεσογείῳ Δυνά-
μεων τῆς ΑΥΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ, Διοικητοῦ τῆς
Μάλτας, καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς Ἐξαρτωμένων Τόπων, καὶ ΛΟΡΔ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ τῆς ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ εἰς τὰς Ἐνωμέ-
νας Ἐπαρχίας τῶν Ἰωνικῶν Νήσων, κτ. κτ. κτ.

Τὸ συσταθὲν Κριτήριον τὰς 25 τοῦ παρελθόντος Γαινεαρίου, διὰ νὰ
ἐρευνήσῃ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Σπυριδῶνος Λεπενιώτη τοῦ ποτὲ Α. Λεπενιώτη,
καὶ νὰ κάμῃ περὶ αὐτῆς τὴν ἀναφορὰν, ἐπαρρησίασε λοιπὸν σὴν ἑρὸν
τὴν τοιαύτην περὶ αὐτῆς ἀναφορὰν, καὶ μαζὶ μετ' αὐτὴν καὶ τὴν γνώμην
τοῦ περὶ τῆς ποιότητος, τὴν ὅποιαν πρέπει νὰ ὑποφέρωσι διὰ ἑνα τοιοῦτον
ἔγκλημα ὁ προρρήθεις Λεπενιώτης, καὶ ὁ Συμμέτοχος αὐτοῦ Νικόλαος
Καρακόπελος Θεοδώρου.

Ἀπὸ τὴν ἀναφορὰν αὐτὴν, ἥτις κατεστρώθη μετ' ἑνὶ τοιαύτῳ
ἐπιμέλειαν, προσοχὴν, καὶ σαφήνειαν, ἡ ὅποια ἀποδεικνύει τὴν μεγάλην
σύνεσιν τῶν Μελῶν τοῦ προρρήθέντος Κριτηρίου, συνάγεται καθαρότατα.

„Ἐν πρώτοις, ὅτι ὅλη ἡ ὑποθετιμένη Συνωμοσία ἦτον, ὅποια
ἔφαινε εἰς τὸ συγκροτηθὲν κατὰ τὸ Αὐθιτικὸν Παλάτιον Συμβού-
λιον τὰς 21 καὶ 22 τοῦ παρελθόντος Γαινεαρίου, δηλαδὴ μοναχὰ μη-
χανήματα τοῦ ἰδίου Λεπενιώτη, καὶ ὅτι ὅλαι αἱ Σφραγίδες, αἱ ἔγγραφαι
καθοδηγήσεις, τὰ ἀποδεικτικά γράμματα, αἱ Ἐπιστολαὶ κτ. ἦτον καθαρά
ἑφευρίσματα καὶ ψευδεῖς κατασκευαί, συντεθειμέναι ἀπὸ αὐτὸν τὸν ἴδιον,
καὶ ὅτι, ὅσον διὰ τὰ γεγραμμένα χαρτὰ, τὸ περισσύτερον μέρος τῶν
αὐτῶν ἀντεγράφων ἀπὸ τὸν Συμμέτοχον αὐτοῦ Καρακόπελον, πριχού
νὰ παρρησιασθῶσιν αὐτά.

„Δεύτερον, ὅτι τὸ Κριτήριον, ὕστερον ἀπὸ τὰς πλέον ἀκριβεῖς καὶ
ἐπιμελεῖς ἐρεῖνας, δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἀνακαλύψῃ οὐδὲ τὸ παραμικρὸν
σημεῖον, ὅτι νὰ ἦτον συμμέτοχος εἰς κανένα μέρος τῆς αὐτῆς Συνωμοσίας
κανένα ἄλλο ὑποκείμενον, ἔξω ἀπὸ τοὺς δύο προσημειωθέντας, δηλ.
τὸν Λεπενιώτην καὶ Καρακόπελον.

„Ὅθεν τὸ Κριτήριον, αὐτὸς ὁ ἀκριβὴς καὶ ἐπιμελὴς ἰδεώρησεν ὅλην καὶ
κατ' ὅλα τῆς τὰ μέρη τὴν ὑπόθεσιν, εἰς τὸν ἐπιλογον τῆς ἀναφορᾶς τῆς
ὑπέβαλε καὶ τὴν γνώμην τὴν πρὸς τὴν ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΑ τὸν Λόρδ
Μέγαν ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ, δηλ. ὅτι κατὰ τοὺς Νόμους ὁ προρρήθεις Λεπενιώ-
της ἔπρεπε νὰ καταδικασθῇ παρρησία, καὶ ὁ Συμμέτοχος αὐτοῦ Καρακόπε-
λος ἔπρεπε νὰ ὑποβῇ εἰς φυλάκωσιν μεμονωμένην καὶ χωρὶς καμμίαν
συγκοινωνίαν ἀνθρώπων διὰ ἑνα χρόνον ὀλόκληρον.

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ὁ Λόρδ Μέγας ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ συμφωνεῖ
κατὰ πάντα μετ' ἡν ἔνοιαν τῆς προρρήσεως ἀναφορᾶς, καὶ μετ' ἡν
δι' αὐτῆς ἐξηραμένην γνώμην τοῦ Κριτηρίου, καὶ ἔχει ὅλην τὴν πληροφο-
ρίαν, ὅτι τὰ καταγεγραμμένα ἔγκληματα μετ' ἑνὶ συγκροτηθῶσιν ἀπὸ
τὸν ἄξιον ἔνοχον τῆς Ἐπικρατείας Λεπενιώτην, ἐπολιτεύθησαν μάλιστα
εἰς κάθε περίστασιν μετ' ὅλον τὸν ἐκείνου τρόπον, δηλ. μετ' ἄκραν ἐν-
πιστοσύνην καὶ φιλοπατριωτισμῶν.

Ἀπὸ τὴν ἐτελὴ λοιπὸν πληροφορίαν τῆς τοιαύτης ἀληθείας, καὶ
ἐπειδὴ πρὸς τοὺς κανένα ἄλλο ὑποκείμενον δὲν ἔλαβεν μέρος εἰς τὴν

τοιαύτην ὑπόθεσιν, ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ αἰσθάνεται ἐκ βάθους
παρακινημένη νὰ συλλογισθῇ, ἰὰν εἶναι δυνατόν, νὰ ἐρευνῇ κάποια μέσα,
τὰ ὅποια διὰ τῶν ἀποτελεσμάτων νὰ ἀνταποκρίνῃται κατὰ πάντα
μετ' ἡν ἀναγκαῖον τέλος καὶ τὸν σκοπὸν τῆς Δικαιοσύνης, χωρὶς
νὰ μεταχειρισθῇ τὰ ὕστερα μέτρα, καὶ νὰ ἐξαποστείλῃ ἑνα νέον τοιοῦτον,
ἀγκυρὰ καὶ τόσον ἄξιον καὶ ἔνοχον Αὐθεντικῶν ἔγκληματος, ἐνώπιον
τοῦ Ποιητοῦ, μετ' ἡν συνείδησιν ἐπιφορτισμένην ἀπὸ ἑνα ἄξιον
πλήθος Ἐγκλημάτων τὰ ὅποια δὲν ἀπέπλυνεν ἀκόμη.

Ἡ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ΤΟΥ εἶναι εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν πληροφορημένη,
ὅτι, ἰὰν ἡζῶν τοῦ Ἐνόχου τούτου ἠμπορεῖ νὰ προφυλάχῃ, ἡ Δικαιο-
σύνη μ' ὅλον τούτο ἀπαιτεῖ χρεωστικῶς νὰ δοθῇ πρὸς τὸν προειρημέ-
νον Ἐνοχὸν τῆς Ἐπικρατείας μία ποινὴ βαρεία, αὐστηρά, καὶ εἰς κά-
ποιον τρόπον ἱσοφαρίζουσα μετ' ἡν ἔγκλημά τε. Ὅθεν καὶ κατὰ τὴν
ἀναφορὰν καὶ τὴν γνώμην τοῦ προρρήθέντος Κριτηρίου, ἡ αὐτὴ ΕΞΟ-
ΧΟΤΗΣ ΤΟΥ διορίζει, ὅτι ὁ ρήθεις Λεπενιώτης, ἀντὶ τῆς Κεφαλικῆς
ποιότητος, τὴν ὅποιαν εἰς τοιαύτας περιστάσεις ὁ Νόμος προσδιορίζει,
νὰ ὑποβληθῇ,

Πρῶτον, εἰς μίαν φυλάκωσιν ἀσυγκοινωνήτων μετ' ἀνθρώπων, τὴν πλέον
αὐστηρὰν καὶ βαρείαν, ἐνδὸς ὀλόκληρης χρόνης, εἰς τὸ φρούριον τοῦ
Τζεργίου.

Δεύτερον, τελειωθέντος τοῦ χρόνου τούτου, νὰ μείνῃ φυλακωμένος διὰ
ἄλλης ὀκτῶ χρόνους, ἀλυτοδεμένος, καὶ δελεῶν εἰς βαρείας καὶ βιαστικὰς
ὑπηρεσίας μέσα εἰς τὸ προρρήθην Φρούριον, ἢ εἰς ὅποιονδήποτε ἄλλον
τόπον ἡ ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΣ ἤθελεν εὐχαριστηθῇ νὰ διορίσῃ.

Τρίτον, τελειωθέντων καὶ τῶν ὀκτῶ χρόνων τούτων, ὁ αὐτὸς Λεπεν-
ιώτης ἢ νὰ ἐξορισθῇ τελείως ἀπὸ τὰς Νήσους ταύτας, εἰς τὸ τοιοῦτον βαρύ-
τατον ἔγκλημα τε, καὶ ὡς ἀτιμάσας καὶ καταισχύνας μεγάλως τὴν Πατρίδα
αὐτοῦ, ἢ νὰ γένῃ πάλιν δεκτὸς ὡς ὑπὴκοος μετανοήσας τῆς αὐτῆς, κατὰ
τὴν ἡζῶν, τὴν ὅποιαν τότε ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ περὶ αὐτοῦ τὸ Ὑπέρτατον
Δικαστήριον τῆς Δικαιοσύνης τῆς Νήσου ταύτης, ὕστερον ἀπὸ μίαν
ἀκριβὴ πληροφορίαν ἐπάνω εἰς τὴν ζωὴν, ἐν ὅσῳ διαρκεῖ ὁ καιρὸς
τῆς φυλακώσεώς τε.

Ἡ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΣ διορίζει πρὸς τοὺς, ὅτι ἡ ἡζῶν ἢ περὶ
αὐτοῦ προρρήθέντος Καρακόπελου νὰ λάβῃ ὅλην τῆς τὴν ἐκτελεσθῇ, δηλ.
νὰ φυλακωθῇ εἰς τὸ Σκόλλιον τοῦ Βίδου διὰ ἑνα χρόνον ὀλόκληρον χωρὶς
νὰ ἔχῃ καμμίαν συγκοινωνίαν μετ' ἀνδρός.

Ἡ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ΤΟΥ λοιπὸν πάντως ἀπὸ τοῦ νὰ ὁμιλῇ περὶ μιᾶς
ὑποθέσεως τόσον δυσάρεστη καὶ ἀηδοῦς, δὲν ἠμπορεῖ νὰ μὴ συγχαρῇ
μετὰ τῷ Κοινῷ διὰ τὸ τέλος, τὸ ὅποιον αὐτὴ ἔλαβε, καὶ δὲν ἠμπορεῖ
νὰ μὴ ἐξηγήσῃ τὴν εὐγνωμοσύνην τε διὰ τὴν εὐκρίνειαν, ἀγάπην,
καὶ τὸ καλὸν πολίτευμα γενικῶς ὅλων. Παρακαλεῖ ἐν ταύτῃ ὅλα τὰ
Μέλη τὰ συνθέντα τὸ προρρήθην Κριτήριον [καὶ μάλιστα τοὺς Κυρίους
Καππάδοκαν καὶ Ζαμβέλλην Μέλη τοῦ αὐτοῦ, οἱ ὅποιοι ὡς εἰδήμονες
τῶν πραγμάτων τοῦ τόπου ἦτον διὰ τοῦτο καὶ τὰ πλέον Εἴσοχα καὶ
πρωτίστα ὑποκείμενα τοῦ ἰδίου] νὰ δεχθῶσι τὰς ξεχωριστάς εὐχαρι-
στήσεις διὰ τὸν ζῆλον, διὰ τὴν ἀοκύναν, καὶ εὐκρίνειαν, μετ' ὅσας
ὁποίας ἐφάρθησαν εἰς ὅλην τὴν περίοδον τοῦ τοιοῦτου τῶν Επαγγέλματος.

Τὸ παρὸν θέλει τυπωθῇ καὶ εἰς τὰς δύο γλώσσας τὴν Ἀπλοελληνι-
κὴν, καὶ τὴν Ἰταλικὴν καὶ θέλει δημοσιευθῇ ἀπανταχοῦ διὰ νὰ τὸ
μύθωσιν ὅλοι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

Ἐκ τοῦ Παλατίου, Κορφοί τὰς 11 Φεβρουαρίου 1817.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΚΑΤ' ΕΠΙΤΑΓΗΝ ΤΗΣ ΑΥΤΟΥ ΕΞΟΧΟΤΗΤΟΣ,
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΛΕΥΚΩΣ
ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΤΙΕΡ,

Ἐξ Απορρήτων τῆς Διοικήσεως.

-- 3 τοῦ αὐτοῦ.

Τὰ Μέλη τοῦ Εὐγενεστάτου Πρωτίστου Συμβουλίου συνήχθησαν εἰς τὸ Παλάτιον σήμερον τῷ πρωτὶ περὶ τὰς 11 ὥρας, καὶ μετ' ὀλίγον ἡ Αὐτοῦ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ὁ Λόρδ Μέγας Απόστολος τῆς Αὐτοῦ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ ἀνοίξε μετὰ τὴν παρουσίαν του τὸ αὐτὸ Συμβούλιον, ὅπου τὰ προῤῥηθέντα Εὐγενῆ Μέλη ἔδωκαν τοὺς ὀφειλομένους ὅρκους τους.

-- 8 τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ ἡμέρα τῶν Γενεθλίων τῆς Αὐτοῦ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΟΣ τῆς ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ τῆς Αγγλίας ἐπανηγυρίσθη ἰδῶ μετὰ πομπῆς τὰς 6 τοῦ τρέχοντος τὴν Πέμπτην. Ἡ Αὐτοῦ ΕΞΟΧΟΤΗΣ ὁ Λόρδ Μέγας Απόστολος ἐσυγχώρησε νὰ παύρησιασθῇ ὁ καθ' εἰς πρὸς Αὐτὸν τὴν ἰδίαν αὐτὴν ἡμέραν τῷ πρωτὶ. Ὄθεν καὶ τὸ Πρωτίστον Συμβούλιον, ἡ Γερουσία τῶν Κορφῶν, ὅλοι οἱ κατὰ Νόμον Ἀξιωματικοί, οἱ Ὀρφικαῖοι τῆς φρουρᾶς, οἱ Κόνσουλαι τῶν ἐξω Αὐλῶν, καὶ πολλότατα τῶν Εὐκλειωτέρων Ὑποκειμένων τοῦ Τόπου, καὶ ξένα, ἔπῃγαν εἰς προσκύνησίν του. Ἡ Αὐτοῦ ΕΞΟΧΟΤΗΣΤΟΙ συνεκάλεσαν, εἰς τιμὴν μιᾶς τόσο ἀισίου ἡμέρας, ἕνα μεγαλοπρεπῆ χορὸν μετὰ δειπνον εἰς τὸ Παλάτιόν του τῷ ἑσπέρας τῆς ἰδίας αὐτῆς ἡμέρας, εἰς τὴν ὅποιαν παρευρέθη μία λαμπροφαναστὴ καὶ ἐκλεκτὴ ὁμήγυρις.

-- 22 τοῦ αὐτοῦ.

Τὸ Σχόδιον τῆς Α. Μ. ὁ Λεωνφόρος ἐφθασε σήμερον ἰδῶ ἀπὸ τὸν Ἀνκῶνα μετὰ Γράμματα τῆς Διακρίσεως τῆς Α. Μ. διευθυνόμενα πρὸς τὸν Εὐχοχώτατον Λόρδ Μέγαν Απόστολον.

Αἱ Κάμεραι τοῦ Βρεττανικοῦ Παρλαμέντου ἠνοίχθησαν τὰς 28 τοῦ παρελθόντος Ἰαννουαρίου. Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην Τὸ Β. Ὑ. του. Ὁ Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητὴς ἐξεφώνησεν ἕνα λόγον πολλὰ ἀξιόλογον ἀπὸ τοῦ Ὁρόνου, τὸν ὅποιον εἰς τὴν μετὰ ταύτην Εφημερίδα μας θέλει τὸν εἰσαῶμεν ἀπαραιτήτως.

ΛΟΝΔΡΑ, 31 Δεκεμβρίου.

Οἱ Εὐχάτοιχοι τῆς ἐνορίας τοῦ Ἀγ. Ἰακώβου συνήχθησαν τώρα ἐσχάτως εἰς τὴν Ἀνδρᾶν, ὅπου ὁ Πρόεδρος ἐφάνερωσε πρὸς αὐτοὺς ὅτι ἡ Σύναξις αὐτὴ ἐγένετο μετὰ τὸν μοναχὸν σκοπὸν νὰ ἐνδύσῃ τοὺς γυμνοὺς, νὰ θρέψῃ τὰ μικρὰ βρέφη, καὶ νὰ βοθησῇ τοὺς δυσχερεῖς. Ἀμέσως λοιπὸν ἔγινε μία συνεισφορά δι' ὑπογραφῶν, τῆς ὅποιας τὸ ὅλον εἰς 35 λεπτά ἐσυμμοσύντο 1 χδ: καὶ 300 λίτραι Σερλίνας. Οἱ συναχθέντες αὐτοὶ ἀφ' οὗ ἐψήφισαν μερικοὺς Ἐπιτρόπους τῶν διὰ τὰ ἔξοδα, ἐδίδουσαν μίαν ἄλλην ἡμέραν διὰ νὰ συναχθῶσι πάλιν εἰς τοῦτο.

-- Εφεύρησαν εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας ἕνα δένδρον, τοῦ ὅποιου τὰ φύλλα εἶναι πολλὰ μεγάλα, καὶ τὸ ὅποιον ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ διὰ λουλάκιον καὶ πολὺ καὶ ἐξαιρετόν. Ἡ εὐρεσις τοῦ δένδρου τούτου συνταίνει πρὸς χρόνων τινῶν νὰ αὐξάνῃ πολλὰ τὰ εἰσοδήματα τῆς Αγγλικῆς συντροφίας τῶν Ἀνατολικῶν Ἰνδιῶν. Τὸ τοιοῦτον εἰσόδημα ἔδωκεν εἰς τοὺς 1815 ἕνα κέρδος ἀπὸ 19 μιλ. καὶ 800 χδ: φράνκα.

--- 1 Ἰαννουαρίου.

Τὰ γράμματα τῆς Ἰσπανίας διαλαμβάνουσιν, ὅτι γίνεται ὁλονένα εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦ Μαδριδ, μία σκέψις ὠφέλιμος καὶ δικαία, ἡ ὅποια, ἐὰν ἀληθεύῃ, πρέπει νὰ φανῇ πολλὰ ἄλλοκοτος, ὅταν τις παρατηρήσῃ τὴν ἀκαμπτὴν ἀλαζονείαν καὶ καταφρόνησιν, τὴν ὅποιαν ἡ Ἰσπανία ἔδειξεν ἕως τώρα πρὸς τὰς ἐν Ἀμερικῇ Αποικίας της, αἵτινες ἀπεσάτησαν. Φαίνεται, τέλος πάντων, ὅτι ἡ Διοίκησις γνωρίζει ὡς πρᾶγμα ἀδύνατον τὸ νὰ τὰς ὑπετάξῃ μετὰ τὰ ὅπλα. Αὐτὴ ὅμως ἐρησιεύει ἀπὸ καιρὸν εἰς καιρὸν κάποια γραμματίδια, εἰς τὰ ὅποια περιγράφει τὴν ἀνεξαρτησίαν ἐκείνων σχεδὸν ψυχροπαγοῦσαν, τὰ στρατεύματά των διεσπασμένα καὶ διεσκορπισμένα τῇδε κακίᾳ, καὶ τοὺς στρατηγοὺς των περιπλανημένους εἰς εὐρυχώρους ἐρήμους, ὅπου πολεμοῦσι μετὰ θηρία διὰ νὰ ἀπολαύσῃ τὴν ζωοτροφίαν τους, καὶ αὐτὴν πολλὰ ὀλίγη καὶ δυσγῆ. Ἀλλὰ τὰ ἀληθῆς εἶναι, ὅτι εἰς τὸ Μαδριδ ἠγωνίζονται τὴν κατάστασιν τῶν πραγμάτων πολλὰ καλλιώτερα. Τὸ μέγα Συμβούλιον τῶν Ἰνδιῶν ἐπέβαλεν ἐκεῖ πρὸς τὸν Βασιλέα ἕνα σχέδιον διὰ νὰ εἰρηνεύσῃ ἐκ νέου μετὰ τοὺς ἀποστάτας.

ἡ ἐλευθερία τοῦ ἐμπορίου θέλει εἶναι τῆς αὐτῆς εἰρηνοποιῶς Συνθήκης. Ἡ σκέψις αὐτῆς εἶναι ὅτι τοῦ νῦν δὲν ἀκούει τινὰς νὰ ἐμιλῶσι τὸν ἑαυτοῦ ἐπὶ τὴν εἰρήνην δύο καλὰ ἀποτελέσματα, ἦγουν τὸ νὰ εὐχαριστῶνται νὰ θεραπεύσῃ πρῶτον τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς χρεῖας τῶν ἐπαναστατησάντων τόπων, καὶ δεύτερον τὸ νὰ ἐλκύσῃ εἰς τὴν εἰρήνην αὐτὴν καὶ ὅλας τὰς ἐμπορικὰς Μοναρχίας τῆς Ἑυρώπης, καὶ μάλιστα τὴν Αγγλίαν. Ἐπειδὴ εἶναι εὐκόλον πρᾶγμα νὰ συνδράμωσιν αὐτοὶ εἰς τὴν Συνθήκην ταύτην διὰ τὰ κέρδη, τὰ ὅποια ἐξ αὐτῆς πρέπει νὰ ἀπολαύσῃ.

Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐστάθη πρὸς τὴν Ἐμπορικὴν Κάμεραν τοῦ Κάδιτς, ἐπειδὴ καὶ ὁ Βασιλεὺς δὲν ἤθελε νὰ ῥιψοκινδυνεύσῃ καὶ νὰ ἀποφασίσῃ ἐπάνω εἰς τὴν ὑπόθεσιν ταύτην, πρὸ τοῦ νὰ ἀκούσῃ τὴν γνώμη της. Ἡ περὶ ταύτης ἀπόκρισις δὲν εἶχε φθάσῃ ἀκόμη ὅταν ἐστάθησαν τὰ γράμματα. Ἀλλ' εἶναι πιθανόν, ὅτι οἱ φατριᾶσαι τῶν ἰδιαιτέρων καὶ ἀπακλειόντων τὴν συγκοινωνίαν παντὸς ἄλλου δικαιομάτων, θέλει προκαλεῖσθαι κἄλλιον ὄλους τοὺς κινδύνους καὶ ὅλα τὰ φρικτὰ τοῦ πολέμου ἀποτελέσματα, παρὰ τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐμπορίου.

Αὕτη εἶναι ἡ πρώτη φορά, κατὰ τὴν ὅποιαν ἡμεῖς ἀκούομεν, μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ Βασιλέως Φερδινάνδου, νὰ ἐμιλῶσι περὶ τοῦ ζήλου καὶ τῆς προθυμίας τοῦ Μεγάλου Συμβουλίου τῶν Ἰνδιῶν, τὸ ὅποιον ἄλλοτε καταγίνετο τόσον πολλὰ εἰς τὰς ὑποθέσεις, καὶ εἶχε μεγαλωτάτην ἐπιρροήν. Θέλει μάθομεν ὀλίγη, ἀνίσως ὁ ζήλος του καὶ ἡ προθυμία του ἔλαβον ἕνα εὐτυχὲς καὶ αἰσιον τέλος.

-- Ἀπὸ τὸ Κάδιτς γράφουσιν, ὅτι οἱ Πραγματευταὶ ἐνοχλοῦνται ἀκόμη ἀπὸ τὴν συνεχῇ ληθείαν τῶν ἀποστατῶν τῆς Ἰσπανίας. Οὗτοι ἐλθέουσιν, ὡς εἶναι γνωστὸν τοῖς πᾶσιν, εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ πορθμοῦ τοῦ καρβίνου, τοῦ Ἀγ. Πέτρου ὀνομαζόμενον, τὸ ὅποιον ἐκ νέου ἔρρεφεν ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴν φορτωμένον Τάλλακα, κρεμζίνον, καὶ ἄλλα πολυτίμα προϊόντα τῆς Ἀμερικῆς. Ἐνα καρβίνον εὐγῆκεν ἀπὸ τὸ Κάδιτς διὰ νὰ κτεπήσῃ τοὺς Πειρατὰς: ἐν τούτῳ καὶ μερικῇ ἀνταπόκρισις μεταξὺ τῶν Πραγματευτῶν τοῦ Κάδιτς, καὶ τοῦ Περρόυ ἢ τοῦ Μέξικου, εἶναι ἐμποδισμένη.

--- 10 τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Στρατηγὸς Σαρατὶν ἐξέδωκεν ἕνα πόνημα, εἰς τὸ ὅποιον δι-αυθεντεύει τὴν Αγγλίαν καὶ τὰ τῶν Αγγλῶν ἦδη, ἐναντίον τῶν κατηγοριῶν τοῦ ἀδικωτάτου εὐκοφάντου Πίλλετ, μετὰ μεγαλωτάτην ζέσιν, καὶ μετὰ τόσῃν εὐτολμίαν καὶ γενναίω ψυχῇ, ὥστε νὰ τοῦ εἰμελᾷ εὐγνώμονας καὶ ὑπόχρεαι τέσων περισσώτερων, ἐπειδὴ οἱ συμπατριῶ-ταῖτό του τὸν κατηγόρησαν τρόπον τινὰ περὶ τούτου. Ἡμεῖς λοιπὸν ἀναφέρομεν τὸ πρᾶγμα τοῦτο διὰ νὰ ἀποδείξωμεν μόνον τὴν εὐ-χαριστήσιν μας πρὸς τὸν στρατηγὸν Σαρατὶν διὰ τοὺς ἐλευθερίους καὶ εὐγενεῖς σοχασμούς του, ἐπειδὴ, ἐὰν θελήσωμεν νὰ ἀποκριθῶμεν πρὸς τὸν Πίλλετ, θέλει ματαίωπονῆσθαι τὸνόντι.

--- 3 τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητὴς συνεκρότησεν ἐχθὲς εἰς τὸ Βρίγτον ἕνα ἰδιαιτέρον Συμβούλιον. Τὰ ἐκεῖ παρευρισμένα Μέλη ἦσαν τὰ ἀκό-λουθα: ὁ Δουξ τοῦ Κλαρένκε, ὁ Κόμης Αἰλβερπολ, ὁ Καγκελάριος τοῦ Θεσκυροφυλακίου, ὁ Ἀντικόμης Μελβίλλε, ὁ Λόρδ Κασλερτς, ὁ Μαρκίσης τοῦ Ερφορδ, καὶ τοῦ Χολμονδελῆ. ὁ Λόρδ Κομπερμάρε εἰσῆλθε εἰς τὸ Συμβούλιον τοῦτο, καὶ ἔδωκε τὸν ὅρκον του ὡς ψη-φισθεὶς Διοικητὴς τῶν Βαρβάδων. Οἱ Ὑπουργοὶ ἐγευματίσαν μετὰ ταῦτα μετὰ τὸν Πρίγκιπα Ἀντιδιοικητὴν. Τῷ ἑσπέρας ἔγινεν ἐκεῖ μία μουσικὴ συμφωνία, εἰς τὴν ὅποιαν ἐκαλέσθησαν πολλότατα ὑποκείμενα ἐκ τῶν ἐγκρίτων.

-- Ἡ Βασίλισσα, ἡ Πριγκίπισσα Καρλόττα τοῦ Γάλλε, καὶ ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος τοῦ Σάξ-Κόβουρ προσμένονται περὶ τὰς ἐρχὰς τῆς ἐπομένης ἐβδόμης εἰς τὴν πόλιν. Ὁ Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητὴς θέλει νὰ πανηγυρίσῃ κατὰ τὰς 7 τοῦ τρέχοντος μετὰ μεγάλης πομπῆς τὴν ἐκείνου Κεντρικὴν Βιβλιοθήκην. Ἡ Βασίλισσα καὶ ἡ Πριγκίπισσα Καρλόττα καὶ ὁ Πρίγκιψ Λεοπόλδος ἀφίονται τῆς ἡλικίας της. Ἐκτὸς τῶν ὑποκειμένων, ὅσα θέλουν γευματίσῃ τὴν ἡμέραν ἐκείνην

μετὰ τῆς Βασιλικῆς φαιλλίας, ἐκαλέσθησαν καὶ ἄλλα πολλὰ εἰς τὴν Μουσικὴν συμφωνίαν, εἰς τὸν χορὸν, καὶ εἰς τὸν δεῖπνον. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ πένθος εἴτε ἡ λύπη θέλει λάβῃ τέλος ἕως τότε, παρηγγέλθη πρὸς τοὺς συγκαλεσμένους νὰ μὴ παρήσσιασθῶσιν ἄλλως, παρὰ ἐνδεδυμένοι μὲ μεταξωτὰ τῆς Ἀγγλίας.

-- Βεβαιῶται, ὅτι τὸ σχέδιον τῶν Δημοσίων Προσόδων, τὸ ὅποιον θέλει ὑποβληθῇ ὑπὸ τὴν ἐκέψιν τοῦ Παρλαμέντου διὰ τὸν ἐρχόμενον τοῦτον χρόνον, δὲν θέλει διαλαμβάνῃ οὔτε δάνεικ, οὔτε νέους ἄλλους φόρους.

-- 13 τοῦ αὐτοῦ.

Μερικαὶ Εφημερίδες τῆς Ἀγγλίας διαλαμβάνουσι τὴν ἀκόλουθον καταγραφὴν περὶ τῶν μεταξὺ τῶν Μονάρχων τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας Συγγενειῶν. Ο Λουίγης Ο ΙΗ. ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, καὶ ὁ τωρινὸς ἡμέτερος Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητὴς κατέγονται κατ' ἐυθεσίαν γραμμὴν ἀπὸ τὸν Βασιλέα τῆς Ἀγγλίας Ἰάκωπον. Ἡ μεταξὺ τῆς Βασιλικῆς φαιλλίας τῆς Ἀγγλίας καὶ τῶν Γενεαλογιῶν τῆς Αουστρίας, τοῦ Κονδῆ, καὶ τοῦ Ορλεανς συγγένεια εἶναι πλέον συμματωτὴν ἢ βαθύν, ἐπειδὴ κατέγονται ὅλοι ἀπὸ τὴν Ἐλεκτορίδα Ελισάβετ, τὴν θυγατέρα Ἰακώπου τοῦ Α. -- Ἀπὸ τοὺς ζῶντας ἀπογόνους Ἰακώπου τοῦ Α. εἶναι οἱ ἀκόλουθοι: 1 ὁ Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας: 2 ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, καὶ οἱ ἀδελφοῖτου καὶ ἀνεψιοί. 3 ὁ Δουξ τοῦ Ορλεανς: 4 ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αουστρίας, καὶ ὁ Πρίγκιψ τοῦ Σάλλμ, 5 ὁ Πρίγκιψ τοῦ Κονδῆ, 6 ὁ Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας. Οἱ δὲ οὗτοι οἱ ἀπόγονοι ἐξαίρουνται ἀπὸ τὸν θρόνον, δυνάμει τοῦ διαδοχικοῦ ψαφίσματος, κατὰ τὸ ὅποιον δίδεται ἕνα δικαίωμα δικδοχῆς τοῦ αὐτοῦ πρὸς μόνους τοὺς ἀπογόνους τῆς Ἐλεκτορίδος Σαξίας ὡς ἐκ τῆς Θερσικαίας τοῦ Δουθέρου. Εἰς τὴν διαδοχὴν ταύτην ἔχουσι δικαίωμα οἱ ἀκόλουθοι: 1 ὁ νῦν Βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, 2 ὁ Πρίγκιψ Ἀντιδιοικητὴς καὶ οἱ ἀδελφοῖτου, 3 ὁ Δουξ τοῦ Γλοκέστερ: 4 ὁ Δουξ τοῦ Βρουμβισκ, 5 ὁ Βασιλεὺς τῆς Δανιμάρκας, 6 ὁ Βασιλεὺς τῶν Κάτω-Χωρῶν, 7 ὁ Ἐλέκτωρ τῆς Ασσας, 8 ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας. Οἱ οἱ Πρίγκιπες οὗτοι εἶναι Δουθηρόφρονες. Εἶναι ἀξιοπαρατήρητον, ὅτι οἱ ἀπόγονοι τῆς Οἰκίας τοῦ Ολδεμβούργου, οἱ ὅποιοι κατέγονται ἀπὸ τὸν Σάξωνα Βίττεκινδ, καὶ τῶν ὁποίων οἱ πρόγονοι κατέγοντο ἀπὸ τοὺς Χερούσκους, βασιλεύουσι τώρα εἰς τοὺς πρώτους θρόνους τῆς Εὐρώπης: Ἦγουν εἰς τὴν Αουστρίαν, Σουηκίαν, Δανιμάρκαν, Ρωσσίαν, Ἀγγλίαν, κτ. Ο Αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος ὁ Α. κατέγεται κατὰ 11.τον βαθμὸν ἀπὸ τῶν Βασιλέα τῆς Δανιμάρκας Χριστιανὸν τὸν 1.τον. Καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀλέξανδρος ὁ Α., καθὼς καὶ ὁ Βασιλεὺς Φεδερίκος ὁ Γ. τῆς Δανιμάρκας κατὰ τὸν 12.τον βαθμὸν.

ΝΟΥΘΑ-ΠΟΡΚ, 22 Νοεμβρίου.

Μεταγλώττισις κατὰ λέξιν.

Ο Κύριος Σίερ, ὁ εἰς τὴν Ρίγαν, Κόνσολος τῶν Ἐνωμένων-Ἐπικρατειῶν τῆς Ἀμερικῆς, ἔφθασε τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν εἰς τὴν Μητρόπολιν τῆς Διοικήσεώς μας, ὡς Διαλαμβάνει ἡ Εφημερίς, (ἡ Νετζιοναλ Ιντελλιγένσερ) τὰς 19 τοῦ Νοεμβρίου σημειωμένη, καὶ ἔφερε γράμματα παρὰ τοῦ Κυρίου Ἀρβίς τοῦ Ἐπιφορτισμένου τὰς ὑποθέσεις μας παρὰ τῇ Αὐλῇ τῆς Ρωσίας. Αὐτὸς ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν περὶ τὰ μέσα τοῦ Σεπτεμβρίου, ἐν ᾧ ὁ Αὐτοκράτωρ εὐχαιρῶν ἀπὸ τὴν Μητροπόλιν διὰ νὰ κάμῃ τὴν περιήγησιν τῆς Βαρσαβίας.

Ἡμεῖς δὲν λέγομεν, ὅτι ἡξυρόμεν μὲ βεβαιότητα τὰ ἑκα διαλαμβάνουσι τὰ γράμματα τοῦ Κυρίου Ἀρβίς, ἀλλὰ λέγεται παρὰ πάντων, ὅτι, τὰ φυλάκωκα τοῦ Κυρίου Ροσλόφ, τοῦ ἐν Φιλαδελφίᾳ γανικοῦ Κονσούλου τῆς Ρωσίας, (τὸ ὅποιον ἔγινε διὰ προσταγῆς, τὴν ὁποίαν ἔνεκεν ἀπὸ τὰ ἐκεῖ Δικαστήρια ἔδωκε διὰ νὰ προλάβῃ καὶ νὰ ἐμποδίσῃ ἕνα μεγάλον καὶ ἀξιοπαίδευστον ἐγκλημα,) νὰ ἐπροξένησε, (κατὰ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Κυρίου Δατκόφ) πρὸς τὴν Αὐτοκρατορικὴν Αὐλὴν κάποιαν δυσχερείαν, τὴν ὁποίαν αὐτὴ ἐξήγησεν, ἐμπέδωσα πρὸς καιρὸν τὸν Κύριον Ἀρβίς ἀπὸ τοῦ νὰ παρήσσιασθῇ πρὸς τὴν ἰδίαν, καὶ προσάξασα νὰ λάβῃ τέλος ἡ εἰς τὸν Τόπον τοῦτον πρεσβεΐα τοῦ Κυρίου Δατκόφ. Βεβαιῶται

ὅμως, ὅτι ὁ Αὐτοκράτωρ ἐπρόσας νὰ γένωσιν ὅλα ταῦτα μὲ μεγάληντου δυσχερείαν, καὶ μὲ τὸν σοχασμὸν, ὅτι ἦτον εἰς τὸ χεῖρ τῆς Διοικήσεως ταύτης τὸ νὰ ἐμποδίσῃ τὸ φυλάκωκα τοῦτο: Ἀλλ' ἐπειδὴ αὐτὴ δὲν τὸ ἔκαμεν, ἔλειψε βέβαια ἀπὸ τὸ φειδόμενον σέβας πρὸς ἕνα μέγαν Μονάρχην. Οἱ τρόποι οὗτοι, τοὺς ὁποίους ἐμεταχειρίσθη, ἀπέβλεπον εἰς τὸ νὰ μᾶς κάμῃ νὰ γνωρίσωμεν, ὅτι αὐτὸς ἦτον τρόπον τινὰ ἡδικομένος, καὶ νὰ μᾶς δώσῃ καιρὸν νὰ διορθώσωμεν τὸ ἄδικον, τὸ ὅποιον εἶχομεν ἴσως κάμῃ, καὶ νὰ ἀπολογηθῶμεν καθὼς πρέπει περὶ τοῦ πράγματος, αἰσῶς εἶχε νὰ μᾶς κάμῃ εἰς τοῦτο κἀνένα ἔλεγχον.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἡ Διοικήσις μας, ἀφ' οὗ ἐγνώρισεν τὴν δυσχερείαν, τὴν ὁποίαν ἔλαβεν ἡ Αὐλὴ τῆς Πετρούπολεως ἀπὸ τὴν ἀναφορὰν τοῦ Κυρίου Δατκόφ, ἔπεμψεν εὐθὺς ἐκεῖ τὸν Κύριον Γάλες, τὸν ἐξ Ἀποβόρων τοῦ Προέδρου, μὲ τὸ Αὐθεντικὸν Καράβιον τὸν Προμηθέα, καὶ μὲ γράμματα πρὸς τὸν Κύριον Ἀρβίς, τὰ ὅποια διελάμβανον λεπτομερῶς ὅλην τὴν ὑπόθεσιν, καὶ ἐβεβαίουν τὴν Αὐλὴν τῆς Ρωσίας μὲ τόσῃν εὐλακείαν περὶ τῶν φιλικῶν σκοπῶν τῆς Διοικήσεώς μας πρὸς Αὐτὴν, ὥστε ἡμποροῦμεν νὰ ἐλπίσωμεν ἀπὸ τὴν Πραγματείαν καὶ συνομιλίαν ταύτην τὰ πλέον αἰσιὰ ἀποτελέσματα. Ἡ διάθεσις μάλιστα, τὴν ὁποίαν ἐδειχνεν ἡδὴ ἡ Αὐτοκρατορικὴ Διοίκησις πρὸς τὰς Ἐνωμένας Ἐπικρατείας τῆς Ἀμερικῆς, ὅταν ὁ Κύριος Βίερ ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν Πετρούπολιν, μᾶς δίδει καθεὺν εὐλογοφανῇ αἰτίαν νὰ πισεύσωμεν, ὅτι τὸ πρᾶγμα τοῦτο θέλει διορθωθῇ φιλικῶς ἐντὸς ὀλίγου καὶ χωρὶς κάμμιαν δυσκολίαν.

ΠΑΡΙΣΣΙΟΝ, 29 Δεκεμβρίου.

Μία πολυάνθρωπος ὁμήγυρις ἐκ τῶν φρονούντων ποτὲ τὰ τοῦ Βασιλέως συνήθη τῶρα ἐσχάτως εἰς τὸν οἶκον τοῦ Κυρίου Σατοβριανδ, καὶ θέλουσιν, ὅτι ἔχει κατὰ νοῦν νὰ ἐμῆλῃ εἰς τὸ ἐξῆς ἐναντίον τῶν ὑπουργῶν, (καὶ τοῦτο ἐξ ὀνόματος καὶ δυνάμει μόνον τοῦ Νομοθετικοῦ Χάρτου) καὶ νὰ γένῃ πλέον δημοτικὴ καὶ προσατεύτρια τοῦ λαοῦ. Τὸ σχέδιον τοῦτο ἐβλήθη εἰς πρᾶξιν πρὸ ὀλίγου, ἐν ᾧ ἔγινε λόγος νὰ διαμείνωσι πρὸς ὥραν κάποιαι φέροι. οἱ Κύριοι Μάρκελλος, ὁ Κατέλ Βαγιὰκ, ὁ Βιλλέλε καὶ ἄλλοι ὠμίησαν ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ σχεδίου. Αὐτοὶ ὅμως δὲν θέλει δυνήθωσιν τόσον εὐκολα νὰ ἀπατήσωσι τὸ ἔθνος μὲ ἕνα τοιοῦτον πρόβλημα, εἴτε κάλυμμα.

-- Τῆς Βρυξελλῆς αἱ Εφημερίδες μᾶς βεβαιοῦν, ὅτι ἡ Γαλλικὴ Διοίκησις ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς συμμάχους νὰ ὀλιγοσέσωσι τὰ στρατεύματά των, τὰ ὅποια εὐρίσκονται εἰς τὰ μεθόρια, ἢ νὰ σμικρυνθῶσι τοῦλάχιστον αἱ πρὸς ζωοτροφίαντους διορισθεῖσαι φορολογίαι ἐξ αἰτίας τῆς δυσκολοῦ εὐρέσεως τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαιῶν, καὶ ἐπομένως τῆς υπερβολικῆς τιμῆς τῶν αὐτῶν. Αἱ Εφημερίδες αὐταὶ λέγουσιν, ὅτι τοῦτο εἶναι τὸ αἷτιον τῶν συχνῶν Ταχυδρόμων μεταξὺ τοῦ Παρισίου καὶ τῶν Συμμάχων.

-- Ο Πρίγκιψ Ταλλιεράνδ τὰ ἴσασε πάλιν μὲ τὴν σύζυγόν του, μὲ τὸ νὰ τῇ ἐδιόρισεν 60 χδ: φράγκα τὸν χρόνον.

-- Κάποιοι πασχίζουν νὰ καταργήσωσι καὶ νὰ ἀναιρέσωσιν ὅλας τὰς παρατηρήσεις τὰς περὶ τοῦ δημοσίου χαρακτῆρος τοῦ Ταλλιεράνδ, ἀλλὰ δὲν ἡμποροῦν νὰ τὸ κατορθώσωσι μὲ εὐκολίαν, ἐπειδὴ ὅλοι σχεδὸν οἱ πεπαιδευμένοι εἶναι ἐχθροῖτου. Ο Ἀρνώλδ, ὅστις εὐρίσκεται κατὰ τὸ παρὸν εἰς τὴν Βρυξελλήν, ἐξωρίσθη διὰ ἕνα ἐπίγραμμα. Ο Κύριος Ζουῆς, εἰς καὶ αὐτὸς τῶν πεπαιδευμένων, καὶ τῶν καλλιωτέρων συγγραφέων τῆς Εφημερίδος Κοσιτουζιόνλ ἔλαβε τὴν ἰδίαν τύχην ἐξ αἰτίας κάποιων ὠραίων στίχων, ὅπου ἐσύνησεν.

-- 1 Ἰαννουαρίου.

Ἀπὸ τὰς Εφημερίδας τῆς Ἀγγλίας, τὰς 6 ὁμολογούμεν, τὰς ὁποίας πρὸ ὀλίγον ἔλαβον, μαρτυροῦμεν, ὅτι τὸ ἐκάλπισεν φέρον εἰς τὴν Δογδραν τοῦ Δουκὸς Οὐέλλινγτον ἔδωκεν αἰτίαν πρὸς τοὺς ἀνθρώπους νὰ κάμωσι διαφορὰς συμπερασμοὺς. Αὐτὸς παρενέβη τὰς 27 εἰς ἕνα Συμβούλιον τῆς Αὐλῆς, τὸ ὅποιον συντίθετο ἀπὸ τοὺς

Λόρδ Λίβερπολ, Βάθουρς, Καςλερ, Σίδμουθ, Μελβίλλε, και από τους Κυρίους Κάννινγκ και Βάνσιταρτ. Ο Λούξ Ουέλλινγκτον υπήγεν έπειτα και έπροσκύνησε τόν Προΐγγιπα Αντιδιοικητήν εις τόν Βρίχτον, και τας 28 εμβαρκεύσθη διά να επαναγρέψη εις τήν Γαλλίαν. Ο περιβόητος ούτος Γρατηγός έφθασεν εις τόν Παρίσιον εχθές τήν νύκτα, έχων εις τήν συνοδίαν του τόν Γρατηγόν Αλάβαν και τόν Χιλίαρχον Φρεμάντλε. Η Α. Ε. επαρέρησιάζθη σήμεραν πρός τόν Βασιλέα.

-- Η κατά του Γρατηγού Σαυαρχή απόφασις έπροσμένετο παρά πάντων τοιαύτη, όποια και έγινε, και διά τούτο, όταν εδημοσιεύθη, δέν επροξένησε θαυμασμόν τό να έχομεν αι μόναι Εφημερίδες, Κοσιτουτζιονέλ και Ανάλοι, μίαν ταισίαν επιτομήν της απόλογητικής αναφοράς της Συζύγου του Δουκάσσης.

-- Μία άλλοςθεν Εφημερίς διαλαμβάνει, ότι θέλει γένη έντός ολίγου μία μεταβολή εις τους Υπουργούς. Κατ' ατήν οι Γρατάρχαι Γουβιών Σαιντ Σήρ, και ο Σουσσέτ, θέλει εμβώσιν εις τό Ορφικόν του πολέμου, και ο Βερών Λουγγής εις τό του Θησαυροφυλακίου.

-- 8 του αυτού.

Η Αγγλική Εφημερίς: ο Ταχυδρόμος: διαλαμβάνει
τό ακόλουθον Αρθρον.

» Εν τω κάποιαι Εφημερίδες δημοσιεύουσι και δικυθεντέουσι τους Νόμους, (όσαι υπεβλήθησαν εις τήν Κάμεραν των από τας Επαρχίας της Γαλλίας απεσταλμένων Επιτρόπων, και διαλαμβάνουσι περί της προσωπικής ενός έκαστου ελευθερίας, και περί της ελευθερίας αδείας του τύπου) ως τόσους έγγραπτάς της ειρήνης και της ήσυχίας του Βασιλείου τούτου, άλλαι τους θεωρούσιν ως Νόμους συνταχθέντας επί σκοπώ διά να συσφίξωσι περισσότερο πάντοτε τας αλύτους της δουλείας. Αλλ' οι Νόμοι ούτοι, καθώς και όλοι οι άλλοι, πρέπει να θεωρώνται σχετικώς πρός τόν Τόπον εκείνον, διά τόν όποιον και έγιναν, και εις τόν όποιον πρέπει να έχωσιν όλην τήν επιφρόνησιν και ισχύν. Εκείνοι οι Νόμοι, ούτως ήθελεν είναι τυραννικοί εις ένα Τόπον, εις τόν όποιον και αυτοί και τό Νομοθετικόν Σύστημά του ήθελεν είναι στερεωμένα και επικυρωμένα πρό αιώνων, οι αυτοί δύνανται να είναι αναγκαίατατοι εις ένα άλλον Τόπον καταβασανίζομενον από βιαίους σπασμούς και σπαραγμούς, και μόλις ελευθερούμενον από τας μηχανώδεις όρμας μιās πολυχρονίου και αιματώδους επαναστάσεως.

» Αί σκέψεις και αι θεωρίαι αύται έπρεπε να παριστάνωνται πάντοτε εις τόν στοχασμόν και εις τήν διάνοιαν κάθε άνδρός, όταν αυτός στρέφη τους όφθαλμούς του διά να παρατηρήσῃ τήν Γαλλίαν, ή τους τρόπους εκείνους, με τους όποιους έκριναν εύλογον να μεταχειρισθώσι τήν εσωτερικήν της κυβέρνησιν. Ημείς έχομεν ένα Νομοθετικόν Σύστημα, και άλλα διάφορα έθιμα, τα όποια είναι επικυρωμένα από πολλούς αιώνας. Αυτά δύνανται να υπομείνωσι και να αντίταχθώσι πρός τους άνέμους και πρός τας θυέλλας, καθώς αι παλαιαί δρυς μας, αι όποια εξέπλωσαν τας ρίζας των μέσα εις τας σπλάγγνα της γής. Αι δραστήρια, ή μάλλον ειπείν, αι βίαιαι λογοτριβαίμας εις τας Κάμερας και εις τας Εφημερίδας, είναι ένας τρόπος και μία τάξις πολιτεύματος, τήν όποιαν ο Τόπος μας μόνος δύνανται να υποφέρει. Αλλά της Γαλλίας ή κατάστασις διαφέρει πολλά από τήν ειδικήν μας.

» Ορθή άράγει και συνετή απόφασις ήθελεν είναι τό να αφήσωσι τους τό Εθνος τούτο, ούτως έχόντων των πραγμάτων, όλην τήν ελευθερίαν να έρευνά κάθε πράγμα με λογοτριβας εις τας Κάμερας, και να έκδίδη διά του τύπου κάθε πράγμα άνεμποδίστως. Κάποιαι Νόμοι (και δέν έννοούμεν άλλους, παρά όσους επεξεργήσαν τον παρελθόντα χρόνον) εστάθησαν αληθινά αυστηροί: Αλλά

πρέπει να άνευθυμηθώμεν ότι μετά τήν επιστροφήν του Βοναπάρτε από τήν Νήσον Ελβαν, αυτοί συνέτειναν μεγάλως εις τό να συντηρήσωσι τήν κοινήν ήσυχίαν εις τήν Γαλλίαν. Μετά τους Νόμους τούτους, πολλά ολίγοι εφυλακώθησαν σχετικώς ως πρός τους πρώτους, και μ' όλον τούτο κάποιαι ένόμισαν, ότι και οι ολίγοι ούτοι έγιναν χωρίς κάμμίαν ανάγκην. Αλλ' είναι πρός τούτοις πολλά πιθανόν, ότι ή αυστηρότης των Νόμων τούτων να έμπόδισε πολλά άλλα εγκλήματα, διά τα όποια υπέκειντο οι ένοχοι εις τας παρα των Νόμων ποινάς.

» Οι συστηθέντες Νόμοι είναι αυστηροί, άλλ' είναι ολιγώτερον από τους πρώτους, και ή διακρονήτων είναι περιορισμένη δι ένα χρόνον. Ανίσως όμως ή Γαλλία εξακολουθή να απολαμβάνη τήν πρέπουσαν ήσυχίαν, δέν θέλει είναι μήτε ανάγκη μήτε πρόσκαιρη κάμμία διά να τους παρατείνωσι περισσότερο από τήν διωρισμένον καιρόν.

ΔΡΕΣΣΑ, 28 Νοεμβρίου.

Από τας ειδήσεις της Αρετου βεβαιούμεθα περί της καλής όμορφιάς και άρμονίας, με τήν όποιαν ζώσιν αι Μοναρχίαι του Μέρους εκείνου της Ευρώπης. Αι μεταξύ Ρωσίας και Πρωσίας διαπραγματεύσεις περί των νεωτέρων μεθωρίων του Μεγάλου Δουκάτου του Πόζεν, δέν έλαβον ακόμη τέλος: Αυτά μάλιστα θέλει άρχίσωσι να γίνωνται πάλιν μετ' ολίγον, και ελπίζομεν με βεβαιότητα ότι θέλουσι περικλεισθῃ με όλην τήν ευχαρίστησιν των συμπραγματευμένων Βασιλείων.

Ρ Ω Σ Ξ Ι Α.

Λέγεται ότι αι διαφοραι εκείναι, αι όποιαι διέτρεξαν μεταξύ της Ρωσικής Αύλης, και των Ενωμένων-Επικρατειών της Αμερικης, εξωκλισθησαν και εδιορθώθησαν κατά πάντα, και ότι ο Πρέσβυ της Αμερικης παρήσειάζεται τώρα πάλιν ελευθέρως εις τήν Αύλην της Πετρούπολεως.

Ε Α Β Ε Τ Ι Α.

Ενας Γάλλος, όστις περιήρχετο τήν Ελβετίαν, έφθασεν εις ένα χωρίον ονομαζόμενον Α Οθεν έπῃγε και ούκένευσεν εις τό καλλιώτερον Πανδοχεϊόν, όπου του έδειξαν. Αφ' ου εκεί έκαμεν ένα γεύμα μέτριον, του εξήτησαν διά πληρωμήν δώδεκα φράνκ. » Δέδεκα φράνκ » απεκρίθη αυτός θυμωμένος » και δέν είναι κήνενας Κριτής εδώ εις τούτον τόν τόπον; Συμπάθησάμας, Κύριε, απεκρίθη ο Πανδοχεύς » είναι μάλιστα πολλοί » λοιπόν εγώ πηγαίνω πρός τόν Κριτήν της Ειρήνης. Τρώντι αυτός έπῃγεν εις τό όσπήτιον του Κριτού, όπου του είπαν να προσμείνη ολίγην ώραν, και τέλος πάντων, μετά τούτο τόν έμβασαν εις τό αυθεντικόν όσπήτιον, όπου ο Κριτής δίδει άκράσιν πρός τόν καθένα. Αλλά τί συνέβη; Εμεινεν έκστατικός, όταν είδεν, ότι ο Ιδιος Πανδοχεύς ήτον ο Κριτής, πρός τόν όποιον εξήτούσε να προβάλλη τα δικαιολογήματά του -- Τόν έρώτησε λοιπόν ο Κριτής, έχεις κήνενα παράπονον να κάμης πρός εμέ; -- Μάλιστα, απεκρίθη αυτός -- από ποιον; -- Η Αύθεντίας σου τό ήξεύρεις καλώτατα, ότι εγώ παραπονούμαι από εσε τόν ίδιον. Ιδού ο λογαριασμός όπου μου έδωκας διά τήν πληρωμήν του Γεύματος, αποφάσισαι λοιπόν μόνος σου -- έχεις δίκκιον, του απεκρίθη ο Κριτής. διά τούτο εγώ καταδικάζω τόν Πανδοχέα να μη σου τάρη τίποτε από εδωκέναν, ο καθένας εις τόν Κόσμον τούτον.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΜΗΤΟΛΟΓΙΚΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΒΕΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΚΟΡΦΟΙ, ΕΝ ΤΗ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ.